

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 20S/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2020200047
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2020200047.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Moniky Kadlicovej, v právnej veci žalobcu E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX Q., proti žalovanému Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Trnava č. 576678/2019 zo dňa 17.10.2019, t a k t o

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu zo dňa 7.2.2020 o d m i e t a.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 7.2.2020, doručenu správne mu súdu dňa 19.2.2020 sa žalobca domáha zrušenia rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Trnava č. 576678/2019 zo dňa 17.10.2019, ktorým bol žalobca prepustený podľa § 258 ods. 1 písm. i) zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „zákon č. 35/2019 Z. z.“) zo služobného pomeru. Žalobou sa rovnako žalobca domáha nariadenia žalovanému, aby bol bezodkladne po nadobudnutí právoplatnosti daného rozhodnutia správneho súdu obnovený jeho služobný pomer a boli mu doplatené všetky platové náležitosti. Rovnako sa žalobou domáha nariadenia Colnému orgánu Trnava (orgán prvého stupňa) a Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky (orgán druhého stupňa), aby sa tieto zdržali ďalších nezákonných postupov voči žalobcovi do budúcnosti. Napokon žalobca žiada uhradenie trov konania.

2. Žalobca v žalobe uvádza svoje doterajšie pôsobenie v pozícii colníka, resp. ozbrojeného príslušníka finančnej správy v stálej štátnej službe, najmä správne mu súdu opisuje svoje z jeho pohľadu negatívne skúsenosti s nadriadenými, ktorí sa podieľali na jeho služobnom hodnotení, s kolegami a s vedením Finančného riaditeľstva SR. Služobné hodnotenie je podľa neho výsledkom šikanovania (mobing, bossing) zo strany jeho nadriadeného. Pokiaľ ide o predmet konania na správne mu súde, žalobca uvádza v bode VII. žaloby, že dňa 21.10.2019 mu bolo doručené rozhodnutie riaditeľa Colného úradu Trnava pplk. M. č. 576678/2019 zo dňa 17.10.2019 o prepustení zo služobného pomeru. Podľa žalobcu vychádza rozhodnutie o skončení pracovného pomeru zo služobného hodnotenia, ktoré považuje za nezákonné, preto aj samotné rozhodnutie o skončení pracovného pomeru považuje za nezákonné.

3. Voči napadnutému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie dňa 27.10.2019, ktoré adresoval priamo prezidentke Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky A. V., a to ako prílohu e-mailu na jej e-mailovú adresu. Napriek správne mu poučeniu v prvostupňovom rozhodnutí sa žalobca rozhodol ako adresáta svojho odvolania stanoviť prezidentku finančnej správy, nakoľko, ako v žalobe tvrdí, voči riaditeľovi Colného úradu Trnava pplk. M., ktorému malo byť odvolanie adresované riadne, boli podané podnety pre podozrenie z páchania trestného činu - dve trestné oznámenia. Reakciou na žalobcovo odvolanie bol list (opatrenie) prezidentky Finančného riaditeľstva SR nazvaný „Odvolanie voči prepusteniu zo služobného pomeru - odpoveď“, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 23.12.2019, v ktorom mu oznamuje, že jeho

odvolanie nespĺňa zákonné náležitosti odvolania v zmysle zákona č. 35/2019 Z. z., a preto ho nie je možné akceptovať. Odvolanie podané žalobcom bolo v zmysle odpovede Finančného riaditeľstva SR urobené elektronickou formou bez zaručeného elektronického podpisu, čo nezodpovedá požiadavke na listinný charakter odvolania a zároveň bolo adresované nepríslušnému orgánu - prezidentke Finančného riaditeľstva SR namiesto orgánu, ktorý rozhodnutie vydal - riaditeľ Colného úradu v Trnave. Nakoľko žalobca sa s uvedeným nestotožnil, podal na tunajší správny súd žalobu, ktorou sa domáha zrušenia prvostupňového rozhodnutia Colného úradu Trnava o jeho prepustení. Žalobca sa vyjadril aj k ďalším skutkovým okolnostiam, ktoré majú dokresliť jeho vzťahy na pracovisku a postavenie v rámci organizácie. Rovnako správny súd informoval o ďalších, resp. predchádzajúcich správnych žalobách, ktoré podal na Krajský súd v Trnave, ktoré sa týkali jeho služobného pomeru.

4. K žalobe sa vyjadril aj žalovaný správny orgán, ktorý poukázal na skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie nie je rozhodnutím žalovaného, ale napadnuté rozhodnutie vydal orgán prvého stupňa (riaditeľ Colného úradu Trnava). Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.11.2019, nakoľko žalobca nepodal voči nemu odvolanie zákonom stanoveným spôsobom. Žalovaný sa vyjadril k ďalším stanoviskám žalobcu, ako je právo na odpor, ďalšie žalobcove žaloby týkajúce sa jeho služobného pomeru, služobná disciplína. K služobnému hodnoteniu žalobcu žalovaný uviedol, že služobné hodnotenie žalobcu nepovažuje za prejav šikanovania, ako to v žalobe tvrdí žalobca, ale za výkon právomoci nadriadeného. Žalovaný uviedol, že rozhodnutie o skončení služobného pomeru bolo následkom služobného hodnotenia, podľa ktorého bol žalobca hodnotený ako nespôsobilý na výkon akejkoľvek funkcie v štátnej správe. K samotnému podaniu odvolania, ktoré žalovaný vyhodnotil ako nedostatočné z dôvodu vady formy a absencie podpisu poukázal žalovaný na ustanovenia § 282 ods. 1 zákona č. 35/2019 Z. z., (podanie musí byť písomné), § 282 ods. 2 posledná veta zákona č. 35/2019 Z. z., (podanie musí byť podpísané osobou, ktorá ho podáva). Z uvedených ustanovení žalovaný vyvodil, že medzi náležitosťami, ktoré musí podanie v konaní vo veciach služobného pomeru obsahovať, patrí podpis osoby, ktorá ho podáva. Na listinnej forme podania sa vykoná tradične akceptovaným spôsobom vlastnou rukou podávajúceho, prípadne jeho splnomocneného zástupcu. Žalovaný upozornil, že v konaní vo veciach služobného pomeru je zo zákona možné len písomné podanie v listinnej podobe, keďže zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e- Governmente) v znení neskorších predpisov v ustanovení § 2 ods. 2 písm. h) stanovuje, že tento zákon sa nevzťahuje na výkon verejnej moci elektronicke súvisiaci so štátnou službou vymedzených príslušníkov, vrátane. Podanie podané v listinnej podobe inak, ako s originálnym podpisom účastníka konania, nemožno považovať za podanie podľa § 282 ods. 1 a 3 zákona č. 35/2019 Z. z., keďže fotokópia dokladu a podpisu podávateľa znemožňuje jeho riadnu identifikáciu a autorizáciu; ide o nedostatok v náležitosti subjektu konania. Napokon žalovaný poukázal na skutočnosť, že zákon č. 35/2019 Z. z. neumožňuje oprávnenému orgánu vyzývať účastníka konania na dodatočné doplnenie podania, nestanovuje lehotu na doplnenie alebo opravu podania, alebo doplnenie v listinnej podobe. Na konanie vo veciach služobného pomeru sa taktiež podľa § 297 zákona č. 35/2019 Z. z. nevzťahuje správny poriadok, okrem výkonu rozhodnutia, ktoré podmienky a náležitosti podania ustanovuje inak. Z toho dôvodu postupoval žalovaný tak, že listom oznámil žalobcovi nedostatok odvolania a prvostupňové rozhodnutie považoval za právoplatné dňom 5.11.2019. Žalovaný navrhol správne súdu žalobu odmietnuť na základe § 98 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len ako „SSP“), poukázal na to, že žalobu nie je možné preskúmať správnym súdom podľa § 7 písm. a) SSP, alebo treba zastaviť konanie podľa § 99 písm. b) SSP.

5. V replike doručenej správne súdu dňa 18.2.2021 žalobca neuviedol nové skutočnosti týkajúce sa napadnutého rozhodnutia či prejednávanej veci, poukázal na prekrúcanie zákonov, vyjadril sa ku korupcii v súdnictve a súdu oznámil, že sa nemôže zúčastniť pojednávania zo zdravotných dôvodov (trpí justičnou anorexiou). Žalovaný sa k replike žalobcu nevyjadril.

6. Z vyjadrení účastníkov konania a zo spisového materiálu zistil správny súd nasledovné skutočnosti: Dňa 17.10.2019 vydal riaditeľ Colného úradu Trnava rozhodnutie zn. 576678/2019 z 17.10.2019 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru podľa § 258 ods. 1 písm. i) zákona č. 35/2019 Z. z. z dôvodu, že pri služobnom hodnotení bol žalobca hodnotený ako nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Dané rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 21.10.2019. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré však napriek správne poučeniu doručil nesprávne orgánu, podal ho ako dokument naskenovaný a poslaný ako prílohu e-mailom a nedoplnil ho v listinnej forme. Reakciou na túto písomnosť bol list prezidentky finančnej správy, ktorým žalobcu informovala, že jeho podanie

nebolo kvalifikovaným úkonom, nakoľko trpelo vyššie spomínanými vadami. Z toho dôvodu nadobudlo prvostupňové rozhodnutie právoplatnosť dňom 5.11.2019.

7. Nakoľko žalobca v petite žaloby označil ako napádané rozhodnutie č. 576678/2019 z 17.10.2019 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru a žiada zrušenie tohto rozhodnutia, správny súd sa zaoberal práve možnosťou preskúmať toto prvostupňové rozhodnutie. Správny súd je totiž zásadne viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v zmysle § 134 SSP.

8. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

9. Správny súd vyhodnotil, že prejednávany prípad patrí medzi správne žaloby vo veciach správneho trestania. K tomuto záveru dospel aj na základe rozsudku NS SR sp. zn. 2Sžo/77/2014 zo dňa 29.06.2016 a rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/91/2018 zo dňa 21. 11. 2019, podľa ktorých „konanie o prepustenie zo služobného pomeru pre porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom podľa § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z. z. je svojou povahou sankčným disciplinárnym konaním a prepustenie zo služobného pomeru je v materiálnom zmysle administratívnym trestom. Z uvedeného dôvodu preto prichádza do úvahy aplikácia ustanovení týkajúcich sa správnej žaloby vo veciach správneho trestania.“ V prejednávanej veci bol žalobca prepustený zo služobného pomeru na základe služobného hodnotenia obsahujúceho hodnotiaci záver, že žalobca je nespôsobilý vykonávať akúkoľvek funkciu v štátnej službe. Prepustenie žalobcu zo služobného pomeru možno v tomto prípade považovať za sankciu za konanie na základe ktorého bolo predmetné hodnotenie vydané. Nakoľko teda v tomto prípade ide o správne trestanie, súd skúmal, či sa v danom prípade neuplatní niektorá z výnimiek viazanosti rozsahom a dôvodmi žaloby podľa § 195 SSP. Správny súd však došiel k záveru, že v prejednanom prípade sa nejedná o žiadnu z výnimiek tam uvedených, teda je viazaný návrhom žalobcu tak, ako ho uviedol v petite žaloby.

10. Podľa § 195 SSP, Správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak

- a) zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu,
- b) ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok, uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, v ktorej bolo možné vyvodit' zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie,
- c) ide o základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie,
- d) ide o dodržanie zásad ukladania trestov podľa Trestného zákona, ktoré je potrebné použiť aj na ukladanie sankcií v rámci správneho trestania,
- e) ide o skúmanie, či uložený druh sankcie a jej výška nevybočili z rozsahu správnej úvahy orgánu verejnej správy.

11. Z vyššie uvedenej argumentácie vyplýva, že súd posudzoval možnosť prejednať a rozhodnúť návrh žalobcu na zrušenie prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu tak, ako to žalobca uviedol v petite žaloby.

12. Podľa § 32 ods. 2 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy určený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 180 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

14. Podľa § 7 písm. a) SSP, správne súdy nepreskúmajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená.

15. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

16. Žalobca vedome a úmyselne podal opravný prostriedok na iný orgán, ako ten, ktorý bol uvedený v poučení predmetného prvostupňového rozhodnutia a opravný prostriedok podal nevyhovujúcim spôsobom, teda ho podal ak prílohu e-mailu a nie listinne, ako to zákon vyžaduje. Žalobca teda nevyčerpal riadny opravný prostriedok, pričom vyčerpanie riadneho opravného prostriedku je tým najtypickejším prejavom zásady subsidiarity správneho súdnictva založenej na preferencii odstránenia nezákonnosti prostriedkami administratívneho práva pred súdnym prieskumom. Nevyčerpanie riadneho opravného prostriedku spôsobuje neprípustnosť žaloby a takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné správnym súdom podľa § 7 písm. a) SSP.

17. Žalobca síce označil ako žalovaného Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako druhostupňový orgán verejnej správy, avšak rozhodnutie, ktoré vo svojej žalobe napáda, je rozhodnutím prvostupňovým - vydal ho riaditeľ Colného úradu Trnava.

18. Prvostupňové rozhodnutie nepodlieha prieskumu správneho súdu, čo vyplýva z § 7 písm. a) SSP. V tomto prípade napáda žalobca prvostupňové rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť a nebol voči nemu riadne podaný opravný prostriedok.

19. Keďže žalobca pred podaním žaloby nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky tak, ako to vyžaduje zákon, súd žalobu ako neprípustnú odmietol.

20. O náhrade trov konania súd rozhodoval podľa ust. § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko žaloba žalobcu bola odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia uznesenia na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania a osoba zúčastnená na konaní podľa § 41 ods. 2 SSP, ak bolo rozhodnuté v ich neprospech. V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté bolo napadnuté rozhodnutie sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.